

ganste sikkert til Støtte for, hvad jeg her siger, fremkommet Udtalelser fra et Par ærebe Medlemmer blandt de Sagkyndige i Hæren, der gaa ud paa, at det er Flaaden, der havde det første og store Hverv. Jeg skal blot enkeltvis nævne, at det ærebe Medlem for Manders Amts 2den Valgkreds (M. P. Persen) sagde, at det var klart og tydeligt, at den første Rolle vilde blive udført af Flaaden, og ei andet Sted sagde det samme ærebe Medlem, da Talen var om Sernbanerne paa Sjælland, at de maatte være der, for at man i rette Tid kunde naae det Punkt, hvor Fjenden vilde gjøre Landgang: altsaa fuldstændig garantere, at Operationshæren kommer til rette Tid samlet paa Landgangspunktet, formaa vi ikke, og dette „vi“ forstaar jeg i den Sammenhæng, hvori det fremkom, som Hæren alene, og denne Opfattelse antager jeg er rigtig. Det er altsaa Udtalelser, som ere fremkomne fra et æret Medlem af Hæren. For bedre at tydeliggjøre de Udtalelser, jeg yderligere vil komme med, skal jeg strax gjøre det ærebe Thing opmærksom paa det Standpunkt, jeg indtager. Mit Standpunkt er Sjællands Forsvar. Dog samstemmer jeg ued de Herrer, deriblandt ogsaa den ærebe Krigsminister, der have udtalt, at der i Syland burde være en mindre militær Styrke til at forhindre Brandstatning osv., som da, naar der ikke længere var Udsigt for den til at gjøre Modstand, kunde trække sig tilbage til et befæltet Punkt. Hvor dette Punkt skal ligge, tror jeg ikke, at jeg har Kompetence til at afgjøre. Det forekommer mig imidlertid, at det maa være saaledes beliggende, at en Udfibning af den Afdeling, som befinder sig der, er mulig, og ogsaa saaledes, at der i Tilfælde af en Alliance der kan foregaa en Udfibning til Land. Hvad Fyn og de sydlige Der angaar, tør jeg ikke udtale mig bestemt, men jeg har en Følelse af, at det maatte kunne være heldigt, om der der laa en ganske ringe militær Styrke, om hvilken det vaabensføre Mandstab, som ikke var indtalt, kunde samle sig, for at det ogsaa var muligt for de sydlige Der at forhindre f. Ex. en for let Proviantering fra fjendtlige Skibe, saa at disse blot ved at sende en Baad og en Officer ind kunne hente, hvad de ville have. Jeg tror heller ikke, at denne Udtalelse fra mig kan være saa fuldstændig urigtig, naar jeg samtidig ser hen til den Opfattelse, som den høitæredede Marineminister har havt af denne Sag. Han udtaler sig ganske sikkert ikke om, hvorvidt der skulde ligge Militær paa Verne eller ikke; men ved at omtale Flaadens Skibe nævner han de pantsrede Kanonbaade og siger, at Kanonbaade med pantserbrydende Skjots bør anvendes mellem Sjælland og de sydlige Der, i hvilket Farvand Herredømmet vil være af Betydning for at lette Hærens Opgave med Hensyn til at aflaa et Landgangsforløb. Deri forekommer det mig, ligger dog en Anerkjendelse af, at man ogsaa har Diet rettet imod Syd.

For Bornholms Vedkommende kan jeg henholde mig til de Udtalelser, der saaldt fra den ærebe Krigsminister, idet han erkjendte, at, da Bornholm spillede en Rolle i Forsvarsplanen, vilde den være af den største strategiske Betydning, idet det paa ingen Maade var ønskeligt, at dette Land var i Fjendens, særlig en fjendtlig Sømagts Haand. Jeg kunde derfor meget ønske, at der til Bornholm kom en ganske ringe Flaadeafdeling, selv om det kun blev en hurtig Kanonbaad og nogle Lørpedoer. — Forinden jeg imidlertid gaar over til at udtale min Anskuelse om Flaadens Styrkelse og Sammensætning, for at den kan være istand til at løse sin Opgave, beder jeg Thingets ærebe Medlemmer utrykkelig erindre, at det er mine personlige Anskuelser, jeg fremsætter. Jeg har intet Mandat fra Marinens Befalingsmand til at udtale mig, og jeg hender ikke Kommissiøns Betænkning; men samtidig maa jeg fremhæve, at jeg har besluttet mig paa at se paa denne Sag med saa lidt militære Dine som mulig, men kun at se paa den isølge den Plads, jeg indtager her i Folkethinget, altsaa særlig gaaende ud fra, at det ikke vil kunne nytte at forbre Mere, end hvad der pekuniært kan beskrives. Jeg skal i saa Henseende udtale ligesom det ærebe Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg): Hvad vil jeg? Jeg vil værge mit Land, og jeg er enig med det meget ærebe Medlem, naar han udtalte, at vi maatte bort fra de Illusioner, som vi havde for 12 Aar tilbage, vi maatte se Sandheden lige i Dine; Flaaden kunde ikke længere være det eneste Vaaben, der var tilstrækkeligt til Landets Forsvar. Jeg er saameget mere enig med ham, som, naar Basis for Forhandlingerne skal være den samme, som den var, saalænge Forhandlingerne om Hærløven stod paa, nemlig at man maatte tænke sig det ugunstigste Tilfælde, under hvilket vi kunde komme til at kæmpe for Fædrelandet, og naar jeg ser hen til det Land, som ligger os nærmest, og som er en Sømagt, fra hvilken en Overrumpling kan komme og da navnlig en Overrumpling tilhøs, da bestaar dette Lands Flaade for Diebløkket af 7 Pantferskibe med Pantser af 5½—10 Tommer, 2 Pantserkorvetter, hvoraf den ene er lidt ældre og mindre solid, den har kun 5" Pantser, den anden har derimod 16" Pantser. Disse Skibe løbe en Fart af gennemsnitlig mellem 13 og 14 Mil. Desuden er der en Monitor med 2 Laarne paa 4½" Pantser og 5 Kanonbaade med 8" Pantser; deres Fart er omtrent 10 Mil. Det var Pantferskibene. Af upantsrede Skibe have de yderligere 18 Korvetter, 9 Kanonbaade, 5 Avisofskibe osv. Naar de endda bleve staaende ved de Tal, kunde der endnu være Tale om, at vi kunde magte dem tilhøs; men efter den Flaadeplan, hvorefter den Flaade, som jeg omtaler, skal udstilles, og som jeg ogsaa tror vil blive naaet, vil den den 1ste April 1853 bestaa af 8 Pantferskibe, 6 Pantserkorvetter med 16"